

מִאָמֵר בְּאֹתִי לְגַנִּי הַתְשִׁי"א

כיתה ג' | פרק א'

כותב בבוד-קדשת מורי וחמי אדמו"ר במאמרו ליום הסתלקות, י"ד שבט ה'ש"ה:

באתי לגני אחתי כלה, ואיתא במדרש רבה (במקומו) לנו אין בתיב פאן אלא לגני, לגני, במקום שהיה עקי בתקלה, דעקר שכינה בתהותנים היה. עד פאן לשונו.

אלתור
למה

ולהבין דיוק הלשון עקר שכינה, הגה בפרוש שכינה מביאר בבוד-קדשת אדמו"ר חזון שקראת שכינה על שם ששוכנת ומתרבשת, מלשון ישכנתה בתוכם, שהוא ראשית ההתגלות אור אין-סוף.

איזה
הו

והגה ממה שכתב בראשית ההתגלות אור אין-סוף נקראת בשם שכינה, מובן מזה שענין שכינה הוא למעלה מ阿姨ות גם כן, גם בבחינת האור שלפני האמורים

הרב
הה

שהרי ראשית ההתגלות הוא באור אין-סוף שלפני האמורים, כמו שכתב בבוד-קדשת אדמו"ר האמצעי כי הארת הקוו וחוט לגביו עצמיות אור אין-סוף נקראת בשם שכינה. כי ענין שכינה הוא בכלל מקום לפני ענינו.

וואר
הו

לגביו עצימות הגה הפלכות נקראות בשם שכינה. גם בזאת מה שפלכות דעצימות נקראות שכינה מביאר בבוד-קדשת אדמו"ר הצעה-צדקה שזו דוקא במו שגעשית בחינת עתיק לעולם חכירה

הה
הה

אבל בהיותה באצלות היא מיחד עמהם
(עם הספירות דאצלות) ולא שיח לשון שכינה. ומכל מקום אין זה סותר למה שכתבEAR לעיל שהקו נקרא בשם שם שכינה כי שכינה שגא אמר בדברי רבו לנו זכרונם-לברכה

תקה
כל

- תקה

הינו מלכות דאצלות, אף גם זאת רק בשגעשית בחינת עתיק לבריאה דוקא, אבל בשיטה, הינו כמו שהוא לגביו אוור אין-סוף, הנה גם הקו נקרא בשם שם שכינה

תקה
כל

- תקה

ואחד הטעמים מה שהקו נקרא בשם שם שכינה לגביו אוור אין-סוף, כתוב בבוד-קדשת אדמור מהר"ש לפיו שהקו בוגת המשכתו בשכילת שיתלבש בעולמות ונשמות ישראל, וכן הנה גם בראשתו נקרא בשם שם שכינה.

תקה
כל

- תקה

ולמעלה יותר שכינה בשrho הראשו למעלה מהצטום, מבאר בבוד-קדשת אדמור נשמה עדו שגלי הארץ במו שהוא לפניו הצטום, נקרא בשם שם שכינה.

תקה
כל

- תקה

שבכללות הארץ שפנוי הצטום יש בו ג' מדרגות, עצם הארץ והתרפות הארץ, ובהתפרשות הארץ ב' מדרגות גלי הארץ כמו שהוא לעצמו שזו מקור אוור הפטוב

תקה
כל

- תקה

גלי הארץ לעצמו השיך להעולמות שזו מקור אור הממלא, גלי הארץ הזה נקרא בשם שם שכינה. ואף שהוא לפניו הצטום ואו-אפשר שידיה מקור לעולמות

תקה
כל

- תקה

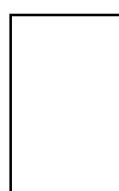
שלאן חצרך לחייב האמצזום,
ואמצזום הראשון שהוא בבחינת סליק דוקא, מפל מקום
נקרא בשם שכינה. וזה דיקוק חישון עקר שכינה בתקותנים
היתה

ספתקו
הזהה
אתה

הינו שגלי השכינה בתקותנים, הוא לא השכינה כמו שהוא
לגביו אצילות, הינו מלכות, גם לא במו שהוא לגביו או אין-
סוף, הינו תקו, כי אם עקר ופנימיות השכינה הייתה
בתקותנים דוקא,

ולהם
אסתי

בי האור שגטלבש בעולמות הרי הוא בא בסדר והדרגה.
ולמעלה מאיר בגלי יותר, וכל מה שנמשך ומשתלשל
מתמעט האור. בין הוא בכלל באור דסדר השתקלות

ונאף שקדם החטא היה גם למטה האור בגלי, מפל מקום
יה היה גם אז גלי האור יותר למעלה. ובמאמר רבויינו
זכרונם-לברכה נתה ימינו וברא שמים נתה שמאלו וברא
ארץ. אלא חפינה על האור של מעלה מעולמות, עקר
שכינה.

